



ՊԵՂԱՎԵԿՆԵՍ ԾԵՄՈՒԹՅՈՒՆ

պատճ. 27 Մայիս 1890:

Աշխատատրաց դասուն կողմաննէ սպասում ի խովանիքիներն ոչ Մայիս մէկն եւ ոչ այ որիշ օր մի տեսի ունեցան: Աշխատատրը իրենց Մայիսի հանդէմ այնպիսի հանդարտութեամբ ու խաղաղութեամբ կատարեցին, մինչեւ բոլոր աշխարհ ապեցան մասց: Այս արդարին մեծ եւ ակներն յայտարարութիւն էր աշխատատրաց դասուն կողմանն ցյոյ տալու համար, թէ իրենց դասն եւս մեծ ոյժ ու գորութիւն ունի, եւ թէ չկարծով, որ աշխատատրը իննեւսաններորդ դարուն պահանջած լուսաւորութիւնն ու կրթութիւնը չունին:

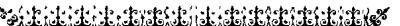
Աշխատատրաց Մայիսի հանդիսին հանդարտ ու խաղաղ եւը ուննասոն վրայ այլեւայ կարծիքներ կան. ունանը կր հաստատեն՝ թէ ի խոռութիւն ու աղմուկ տերի կ'ունենար, եթէ տէսութիւնը իրենց գինուրական գործութեամբ պատուացած ըսլային. ունանը ալ հակառակն հաստատելը թէ աշխատատրը երեք այսպիսի միտր ունիցած չէին: երես կարծեաց մէջ այ թուր թէ մասամբ իր ծշմարտութիւն կայ. բայց այս սույզ է, որ լայագանեադ ունանը իրենց արդուրելի ու անարելի լրերով աշխատատրաց իրենց դիր անելի արծարծեցին:

Հիմայ աշխատատրը գրեթէ բոլորովին հանդարտ են: Մայիսի սկզբանները քանի մ' երկիրներու մէջ մասնական խոռովութիւններ ու կոփներ ծավեցան, ասկայն բարեբախտաբար փութով վերջացան:

Երրուպայի ընդհանուր բաղաքական սութեան մէջ բաժի մ' ամսէ ի վեր տերդ հանդարտութիւնը տակամն կը տեսէ: եթէ մասարութեան արձակ նիմի մ' կայ, այն է Գերմանիայ նոր խորիշանոցին առաջարկուած գինուրական նոր կարգարութիւնները, որն իցմու կ'ուգ կառավարութիւնը պետութեան պատ-

րաստական գորաց թիւը բազմացընել, որպէս զի Գերմանիայ և նորուպայի իսկ խաղաղութիւնն անվղող մնայ:

Գերմանիայ այս պատրաստականութիւնն հարկաւ առանց ազգայութեան պիտի չմնայ: Խնչվէս կը հաստատուի, Գերմանիա այս անզամ Գարսիայ անցած տարւան պատրաստութիւններն աշաց առջև ունենազով հարկադրուած սոյն պատրաստութեանց ծեռնարկեց, որպէս զի իր պատրաստական գորաց բազմացնութիւն նույացացն ըւլայ: Բայց եթէ այս երես տէսութեանց մասնական պատրաստութիւններով իրադիր վիշտանը, խորիշածութեանց նիմի չըր ըւլար: Կամայ ակամայ միւս մեծ տէրութիւնը եւս սոյն օրինակին պիտի հնետեւին, իրենց գորաց թիւը պիտի բազմացընեն, հարկաւ ժողովրեան տուրքերն ալ պիտի սաստկանն սակայն աստիճան պահպան կան: Ասկայն աստիճան վախճանն ինչ պիտի ըլլայ եւ նոր վերջ պիտի առնու աստիճան եւ ամենուն հարցուածները, որոնց պատուախան տալ այս զրութեան մէջ գրեթէ անկարելի է:



ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՈՒՍՏՈՒՄԵԱԾ
Գրաւուն – Ազաթագեղու առ Գորգայ ասորի եպիկոսուի, 129:

ԵՇՎՐԱՐՄԱՆ – Գծինուա եւ ազգային, 134:
ԿԵՆՍԱՐՈՐՈՌՈՒՆ – Տատեան Յարութիւն Փաշա, (Պատկերա), 137:

ԱԶԳԱՇՐԱՅԱՆ – Առասպել մ'առ հայ եւ յափորիւ, 139:

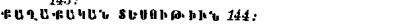
ԳՐԱԿԱՆ – Ազգային հրատարակութիւնը 1889 տար-
ւու. Ա. Հայուն հաստապալութիւնը, 140: –
ՕԲԻՆԱԿԱՆ Վ. Անոնց Կազառական Աշխան, 141:
– Բանուունչանամեա Պ. Գ. Ասորուաւ, 141:

ՈՐՈՌՈՒՏԻՎՆԵՐԸ
Պարուածուացան – Ոթատանկը հնամից, 141:
ԱՌԵԽՐԱՎԱԿ – Առուածուակը, 142:

ԾԵՎԵԿԱՆՔ
Նորուածուակը – Նոր ներկասեւթ մ'թ Պարսկատան, 143:
– Կոսուն ու բարսկ մարտունի խնել, 143:
– Կոսուն ու բարսկ զանազաննուն պարզ
եղանակը, 143:

ՄԱՆՐԱՎԱԿ – Լուսնակար լուսարամկ ընել, 143:

ՔԵՐԱԸԸԿԱՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ 144:



Հրամակուած ու Պատասխանատու ԽՄԱԳԻՐ

Հ. Ա. Ա. Վ. Վ. Վ. Վ. Վ. Վ. Վ.

Վայունաւ. Մարտրութեան Տարբան